

Şöyle dönüp arkama bir baktığımda pek çok insanın emeği, desteği ve katkısıyla bugünkü içerik ve biçim özelliğini kazanan TTB/MSG Dergisi'nin, yani dergimizin, beş yılını tamamlamasının heyecanını hissediyor ve her bir satırında pek çok değerli insanın imzasını görmenin coşkusunu yaşıyorum. Bizlerden desteğini esirgemeyen bu imza sahiplerine beşinci yılımızda yürektekilerimizi sunarak başlamak istedim bu sayıdaki yazıma.

Ne var ki, bir yanda büyük yüreklerin çırpmışlarıyla sınırlı anlamda bu etkinlikler sürerken diğer yanda ne yazık ki toplulumuzun üstüne ölü toprağı serpilmiş gibi... Adeta paralize olmuş bir uyku hali... Geçmiş dönemlerde uyku, insanların dinlendikleri, günün yorgunluğunu silmek üzere geçirdikleri zaman dilimi olarak kabul edilirken, günümüzde ise uykunun, kendi içinde bir bütünlük oluşturacak şekilde organize bir durum olduğu ve uykunun sinir sisteminin aktif katılımıyla ortaya çıkan, belirli bir amaca hizmet eden bir dönem olduğu kabul edilmektedir. Yine uyku hali derinleştiğinde sinir sistemindeki engellemeler de derinleşmekte ve en doğal/olması gereken reflekslerimiz kaybolmaktadır. Böylece organizmaya gelen bir uyarıcının duyum sürecinden geçmesinden sonra, o uyarıcıya ilişkin bilişsel düzeydeki değerlendirmeler, bilgi işleme süreçleri uyku hali içinde engellenmektedir. Uyku halinde uyanıklıktan farklı olarak, dışarıdan uyarı alınmadan işlemler yapılmakta; ancak bunlar motor ifadelerle, eylemliliklere dönüşmemektedir.

Karamsar bir tablo olarak ve rahatsızlık yaratma adına; ama bir farkında oluş yaşayarak uykudan uyanmanın ve biriktirdiğimiz değerler kadar faaliyette bulunmanın nedenleri çok fazladır aslında.

Bağımsız Sosyal Bilimciler, 2005 yılı başında Türkiye'nin ekonomik, sosyal, politik, siyasal yaşamı üzerine (Ki bunlar sağlığın alt yapısını kuran veya tersten okunursa bozan etmenlerdir.) değerlendirmeler yaparken, dünya ve ülkenin içinde bulunduğu durumu ve bu durum içerisinde çalışanların ve toplumun sağlığının daha kötüye gideceğini resmeden önemli tespitlerde bulunmaktadırlar. Bizler, tüm bu değerlendirmelerle ve önümüze konan gerçeklerle yüzleştiğimizde gidişatın kötü olduğu sonucuna varıyor isek, önemli bir özgürleşme alanına geçtiğimizi de düşünüyorum. Özcesi, içinde yaşadığımız felâketi felâket olarak algılıyorsak özgürüz demektir. Aksini söylemek de mümkündür: Gidişatı meziyet olarak algılıyorsak felâketten asla kurtulma şansız olmayacaktır.

1886 yılında Şikago'da toplanan Amerika İşçi Sendikaları Konfederasyonu çalışma saatinin 14-16 saat olduğu dönemleri çalışanların sağlığı için bir felâket olarak algılayıp, 8 saatlik iş günü için 1 Mayıs'ı örgütledi ve emeğin dünyasını işçinin sağlığına rağmen egemenlik altında tutan kurumların sefil sözcülerinin denetimi dışında bir gün ilân etti. Yine 1857 yılında Newyorklu dokuma işçisi kadınların daha insanca bir yaşam isteyerek, eşitsizliklere ve ayrımcılığa karşı sürdürdüğü mücadele ile başlayan süreçte 8 Mart, tüm dünya (emekçi) kadınların, kutladığı uluslararası bir güne dönüştü. Gerek 1886 yılından bu yana 1 Mayıs'lar ve gerekse de 1857 yılından bu yana 8 Mart'lar çalışanların (kadın ve erkek emekçilerin) güncel taleplerinin tarihsellikte buluştuğu günler haline geldi.

Bütün bu güncel taleplerin haykırışlarının karşısında işçilerle/çalışanlarla adeta dalga geçenler de var elbette! Türkiye'de asgari ücretin yüksek olduğunu savunan IMF Başkan Yardımcısı Krueger'in söylemleri kulaklarımızda çinlarken yakın geçmişte, Gediz ilçesine bağlı Gökler beldesinde Kömür İşletmeleri A.Ş.'ye ait madende giriz patlaması sonucu yaşanan göçükte bir çarpıda yaşamını yitiren 18 işçinin ölüm sessizliği... Asgari ücreti yüksek bulan uluslararası sermayenin sözcüsü ile 18 işçinin katili ulusal sermayenin sözcüsü aynı dilden konuşuyor.

23 Nisan Milli Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlamaları çocukların bu öğrenme ortamında gerçekleşirken çalışan çocukların/çırakların ne durumda olduğu ise dergimiz sayfalarında. Çocukların masum, tertemiz, aydınlık dünyası ancak bu kadar kirletilebilir.

Neo-liberal politikalar çocuk, kadın ve tüm emek kaynaklarını iyiden iyiye sömürürken neo-liberal politikaların ardındaki kandırmacanın da bilinçsiz ve tesadüfi olmadığını biliyoruz. Akademisyenlere, araştırmacılara dökülen para ve ödüllerin haddi hesabı yok. Adeta serbest piyasanın ve de vahşi emperyal/kapitalist sistemin erdemlerini IMF, DB ve DTÖ gibi kuruluşlar aracılığıyla tüm dünyaya sınıf ayrımlarının silindiği şeklinde anlatıyorlar.

Ekonomik, politik, sosyal, siyasal mutsuzluğun ardıllarımıza kadar vardığı bu dünyada mutsuzluğuyla heyecanlanmayan namerttir!

Beşinci yılını tamamlayan dergimiz de mutsuzluğun coşkusuyla hareket ederken, üretimde bulunurken çalışanlara ve çalışma ortamına ait söylenecek çok sözüümüz var; ama daha da ötesi ivedilikle yapılacak çok işimiz var. Bu nedenle mevcut durumu değerlendirip algılamak ve tüm olaylar arasında ilişkiler kurmak, anlamlandırmak ve verilecek tepkilerin, cevapların bilişsel motor ön hazırlığını yapmak ve uyanmak gerekirken bu sırada yaşananların içindeki ayrıntıları keşfetmek, bunlar arasında yeni ve adeta 'olanaksız' yakın bileşenlere ulaşmak bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Bu görevi hepimizin birlikte omuzlayacağı inancıyla barışık, üretken ilişkiler içinde çoğalarak dostça kalın!